

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเปรียบเทียบเรื่องภาคแสดงในประโยคความเดียวของภาษาจีนและภาษาไทยมา 4 หัวข้อ และพอจะสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

6.1 ภาคแสดงที่คำกริยาไม่ปรากฏในภาษาจีนและภาษาไทย

ภาคแสดงที่คำกริยาไม่ปรากฏในทั้งสองภาษามีคำ 5 ชนิดเหมือนกัน คือ คำนาม คำสรรพนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำคุณศัพท์ และคำเลียนเสียง

ส่วนคำลักษณนามปรากฏแต่ในภาษาจีนไม่ปรากฏในภาษาไทย

6.1.1 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำนาม

ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำนามในทั้งสองภาษามี คำนามที่ปรากฏแต่ลำพัง และคำนามปรากฏร่วมกับคำชนิดอื่น

คำที่ปรากฏร่วมกับคำนามในภาคแสดงของทั้งสองภาษา คือ คำคุณศัพท์ คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม และคำวิเศษณ์

คำคุณศัพท์ คำนามและคำวิเศษณ์ ในภาษาจีนมีตำแหน่งอยู่หน้าคำนาม แต่ในภาษาไทยมีตำแหน่งอยู่หลังคำนาม

ส่วน คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม ในภาษาจีนบางกรณีมีตำแหน่งอยู่หน้าคำนาม บางกรณีมีตำแหน่งอยู่หลังคำนาม แต่ในภาษาไทยมีตำแหน่งอยู่หน้าคำนามเสมอ

6.1.2 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำสรรพนาม

คำสรรพนามที่ปรากฏในภาคแสดงของทั้งสองภาษา คือ

ปฏจนาสรรพนาม

6.1.3 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ในทั้งสองภาษามี คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม ปรากฏแต่ละคำพ้อง และ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม ปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์

คำบอกจำนวนที่ปรากฏในภาคแสดงภาษาจีน มีทั้ง คำบอกจำนวนนับ และคำบอกลำดับที่ แต่ในภาษาไทยมีคำบอกจำนวนนับแคชนิคเดียว

คำบอกจำนวนมักจะมีคำลักษณนามปรากฏร่วมด้วย แต่เมื่อ ผู้พูดและผู้ฟังเข้าใจตรงกันว่า คำบอกจำนวนนั้นหมายถึงอะไร คำลักษณนามอาจไม่ ปรากฏก็ได้

คำวิเศษณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำบอกจำนวน + คำลักษณนาม ในภาษาจีนมีตำแหน่งอยู่หน้าคำบอกจำนวน + คำลักษณนาม แต่ในภาษาไทยบางคำ มีตำแหน่งอยู่หน้า และบางคำมีตำแหน่งอยู่หลังคำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

6.1.4 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำคุณศัพท์

ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำคุณศัพท์ ในทั้งสองภาษามี คำคุณศัพท์ปรากฏแต่ละคำพ้อง และคำคุณศัพท์ปรากฏร่วมกับคำชนิคอื่น

คำคุณศัพท์ที่ปรากฏแต่ละคำพ้อง ในภาคแสดงของทั้งสองภาษา มีทั้งคำคุณศัพท์ทั่วไป และคำคุณศัพท์แบบให้เห็นภาพ

คำคุณศัพท์อาจมีคำวิเศษณ์ปรากฏร่วมด้วย ทั้งในภาคแสดง ภาษาจีนและภาษาไทย ในบางกรณีคำคุณศัพท์อยู่หน้าคำวิเศษณ์ แต่ในบางกรณีก็อยู่ หลังคำวิเศษณ์

คำคุณศัพท์ที่ปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์ ในทั้งสองภาษา ส่วนใหญ่จะเป็นคำคุณศัพท์ทั่วไป คำคุณศัพท์แบบให้เห็นภาพมักไม่ปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์

นอกจากนี้ คำคุณศัพท์อาจปรากฏร่วมกับ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม โดยคำบอกจำนวน + คำลักษณนาม มีตำแหน่งอยู่หลังคำคุณศัพท์ เหมือนกันทั้งสองภาษา และคำคุณศัพท์อาจปรากฏร่วมกับคำบุพบท 比 bǐ ใน ภาษาจีน โดยคำบุพบท 比 bǐ + คำนาม มีตำแหน่งอยู่หน้าคำคุณศัพท์ และ คำคุณศัพท์อาจปรากฏร่วมกับคำบุพบท "กว่า" + คำนาม ในภาษาไทย โดยคำบุพบท กว่า มีตำแหน่งอยู่หลังคำคุณศัพท์

สรุป ภาคแสดงที่คำกริยาไม่ปรากฏในภาษาจีนและ ภาษาไทยมีดังนี้

ภาษาจีน

1. คำนาม

- 1.1 คำนาม
- 1.2 คำคุณศัพท์ คำนาม
- 1.3 คำนามขยาย คำนาม
- 1.4 คำวิเศษณ์ คำนาม
- 1.5 คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำนาม
- 1.6 คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

2. คำสรรพนาม

- 2.1 คำสรรพนาม

3. คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

- 3.1 คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
- 3.2 คำวิเศษณ์ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

4. คำคุณศัพท์

- 4.1 คำคุณศัพท์
- 4.2 คำวิเศษณ์ คำคุณศัพท์
- 4.3 คำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์
- 4.4 คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน คำลักษณนาม
- 4.5 คำบุพบท 比 bǐ + คำนาม คำคุณศัพท์

ภาษาไทย

1. คำนาม

- 1.1 คำนาม
- 1.2 คำนาม คำคุณศัพท์
- 1.3 คำนามขยาย คำนาม
- 1.4 คำนาม คำวิเศษณ์
- 1.5 คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำนาม

2. คำสรรพนาม

- 2.1 คำสรรพนาม

3. คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

- 3.1 คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
- 3.2 คำวิเศษณ์ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
- 3.3 คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำวิเศษณ์

4. คำคุณศัพท์

- 4.1 คำคุณศัพท์
- 4.2 คำวิเศษณ์ คำคุณศัพท์

4.3	คำคุณศัพท์	คำวิเศษณ์
4.4	คำคุณศัพท์	คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
4.5	คำคุณศัพท์	คำบุพบท "กว่า" + คำนาม

6.2 ภาคแสดงที่มีคำกริยาปรากฏ แต่ไม่มีคำนามปรากฏในภาษาจีนและภาษาไทย

ภาคแสดงดังกล่าวในทั้งสองภาษา อาจมีคำกริยาปรากฏแต่ลำพัง คำเดี่ยว หรือ อาจปรากฏร่วมกับคำชนิดอื่น ซึ่งได้แก่ คำวิเศษณ์ คำกริยา คำคุณศัพท์ คำเลียนเสียง และคำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

6.2.1 ภาคแสดงที่คำกริยาปรากฏแต่ลำพัง

คำกริยาที่ปรากฏแต่ลำพัง ในภาคแสดงของประโยคความเดียว และเป็นประโยคเริ่มด้วยนั้น จะเป็นอกรรมกริยาเหมือนกันทั้งสองภาษา

6.2.2 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยากับคำวิเศษณ์

คำวิเศษณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในทั้งสองภาษา บางคำมีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา บางคำมีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา แต่ในภาษาจีน คำวิเศษณ์ที่มีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยามีเพียง 3-4 คำเท่านั้น

6.2.3 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยากับคำกริยา

คำกริยาที่ปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก ในทั้งสองภาษา อาจทำหน้าที่เป็นคำขยายคำกริยาหลัก หรือ กรรมของคำกริยาหลัก

คำกริยาขยายในทั้งสองภาษา บางคำมีตำแหน่งนำหน้า บางคำอยู่หลังคำกริยาหลัก ในภาษาจีนคำกริยาขยายที่มีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยาหลัก ในบางกรณีอาจมีคำ 着 zhe หรือ คำ 地 de ตามหลัง ในภาษาไทย คำกริยาขยายที่มีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยาหลัก ในบางกรณีอาจมีคำ "อย่าง" นำหน้าด้วย

6.2.4 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยากับคำคุณศัพท์

คำคุณศัพท์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในภาษาจีนมีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา ในภาษาไทยมีตำแหน่งอยู่หน้า และอยู่หลังคำกริยา

คำคุณศัพท์ขยายคำกริยา ในภาษาจีนบางกรณีจะมีคำ 地 de ตามหลัง ในภาษาไทยบางกรณีจะมีคำ "อย่าง" นำหน้า คำ 地 de และคำ "อย่าง" มีลักษณะการปรากฏเหมือนกัน หรือ คล้ายกันดังนี้

1. คำคุณศัพท์บางคำ เมื่อขยายคำกริยาจะมีคำ 地 de และ "อย่าง" ปรากฏหรือไม่ก็ได้
2. คำคุณศัพท์บางคำเมื่อขยายคำกริยา คำ 地 de และ "อย่าง" จะต้องปรากฏ
3. คำคุณศัพท์บางคำขยายคำกริยา คำ 地 de และ "อย่าง" จะไม่ปรากฏ

6.2.5 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยากับคำเลียนเสียง

คำเลียนเสียงที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในภาษาจีนมีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา แต่ในภาษาไทยมีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา

6.2.6 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยากับคำบอกจำนวน +

คำลักษณนาม

คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในภาคแสดง ที่ไม่มีค่านามปรากฏของทั้งสองภาษามีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา เช่นเดียวกัน

สรุป ภาคแสดงที่มีคำกริยาปรากฏ แต่ไม่มีค่านามปรากฏ ในภาษาจีนและภาษาไทยมีดังนี้

ภาษาจีน

1. คำกริยา

- 1.1 คำกริยา
- 1.2 คำวิเศษณ์ [คำกริยา]
- 1.3 [คำกริยา] คำวิเศษณ์
- 1.4 คำกริยาขยาย [คำกริยา]
- 1.5 [คำกริยา] คำกริยาขยาย
- 1.6 [คำกริยา] คำกริยาที่เป็นกรรม
- 1.7 คำคุณศัพท์ [คำกริยา]
- 1.8 คำเลียนเสียง [คำกริยา]
- 1.9 คำกริยา คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ภาษาไทย

1. คำกริยา

- 1.1 คำกริยา
- 1.2 คำวิเศษณ์ [คำกริยา]
- 1.3 [คำกริยา] คำวิเศษณ์
- 1.4 คำกริยาขยาย [คำกริยา]
- 1.5 [คำกริยา] คำกริยาขยาย
- 1.6 [คำกริยา] คำกริยาที่เป็นกรรม
- 1.7 คำคุณศัพท์ [คำกริยา]
- 1.8 [คำกริยา] คำคุณศัพท์
- 1.9 [คำกริยา] คำเลียนเสียง
- 1.10 [คำกริยา] คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

6.3 ภาคแสดงที่มีคำกริยา และคำนามปรากฏร่วมกัน ในภาษาจีน และภาษาไทย

ภาคแสดงที่มีคำกริยา และคำนามปรากฏร่วมกัน ในทั้งสอง ภาษาได้ศึกษาเฉพาะคำนาม 1 คำ และ 2 คำ ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา คำนาม ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยามีลักษณะเหมือนกัน คือ

1. คำนาม 1 คำที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา บางคำทำหน้าที่เป็น กรรมของคำกริยา บางคำทำหน้าที่ขยายคำกริยา คำนามที่ใช้ขยายคำกริยาก็มี คำบุพบทหน้าหน้า
2. คำนาม 2 คำที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา อาจจะทำหน้าที่เป็น กรรม 1 และกรรม 2 ได้ หรือ อาจจะมีคำหนึ่งเป็นกรรม และอีกคำหนึ่งทำหน้าที่ขยายคำกริยา หรือขยายคำนามที่เป็นกรรมก็ได้

6.3.1 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยากับคำนาม 1 คำ

คำนาม 1 คำที่ทำหน้าที่เป็นกรรมของคำกริยา มีตำแหน่ง อยู่หลังคำกริยาเหมือนกันทั้งสองภาษา

คำบุพบท + คำนาม ที่ขยายคำกริยา ในภาษาจีนมี ตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา แต่ในภาษาไทยมีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา คำบุพบทที่นำหน้า คำนาม ทั้งสองภาษาก็มีลักษณะการปรากฏคล้ายกัน คือ ในบางกรณีอาจจะปรากฏ แต่ในบางกรณีอาจจะไม่ปรากฏก็ได้

6.3.2 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยากับคำนาม 2 คำ

คำนาม 2 คำที่ทำหน้าที่เป็นกรรม 1 และกรรม 2 มี ตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา โดยที่กรรม 1 อยู่หน้ากรรม 2 เหมือนกันทั้งสองภาษา

คำนาม 2 คำที่มีคำหนึ่งเป็นกรรม และอีกคำหนึ่งทำหน้าที่ขยายคำกริยา หรือ ขยายคำนามที่เป็นกรรม ในทั้งสองภาษาจะมีคำบุพบท

หน้าหน้าในบางกรณี

คำบุพบท + คำนาม ที่ขยายคำกริยา หรือ ขยาย
คำนามที่เป็นกรรม ในภาษาจีนมีตำแหน่งอยู่หน้าคำที่ถูกขยาย แต่ในภาษาไทยมี
ตำแหน่งอยู่หลังคำที่ถูกขยาย

สรุป ภาคแสดงที่มีคำกริยา และคำนามปรากฏร่วม
กัน ในภาษาจีนและภาษาไทยมีดังนี้

ภาษาจีน

1. คำนาม 1 คำ

1.1 [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]

1.2 คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา]

2. คำนาม 2 คำ

2.1 [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม 1] [คำนามที่เป็นกรรม 2]

2.2 คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]

ภาษาไทย

1. คำนาม 1 คำ

1.1 [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]

1.2 [คำกริยา] คำบุพบท + คำนาม

2. คำนาม 2 คำ

2.1 [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม 1] [คำนามที่เป็นกรรม 2]

2.2 [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำบุพบท + คำนาม

6.4 ภาคแสดงที่มีคำขยายคำกริยา และคำขยายคำนามที่เป็นกรรม

คำขยายคำกริยา และคำขยายคำนามที่เป็นกรรม ผู้วิจัยได้ศึกษาเฉพาะที่ปรากฏในภาคแสดงของภาษาจีนและภาษาไทย 1-3 ชั้น ภาคแสดงที่มีคำขยายคำกริยา และที่มีคำขยายคำนามในทั้งสองภาษา มีส่วนประกอบและลักษณะการปรากฏดังนี้

6.4.1 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา และคำขยายคำกริยา 1 ชั้น โดยไม่ปรากฏคำนามที่เป็นกรรม

คำขยายคำกริยาในภาคแสดงได้กล่าวถึงแล้ว ใน 6.2 ว่ามี คำวิเศษณ์ คำกริยา คำคุณศัพท์ คำเลียนเสียง คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม และคำบุพบท + คำนาม

คำที่ขยายคำกริยาในภาษาจีน ส่วนใหญ่มีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา คำวิเศษณ์ และคำกริยาที่ใช้ขยายคำกริยา นอกจากมีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยาแล้ว บางคำยังมีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยาอีกด้วย คำที่มีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยามี คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม ชั้นเดียว

คำที่ขยายคำกริยา ในภาษาไทยมีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยาทุกชั้น และคำวิเศษณ์ คำกริยา คำคุณศัพท์ นอกจากมีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยาแล้ว บางคำยังมีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยาอีกด้วย

6.4.2 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา และคำขยายคำกริยา 2 ชั้น โดยไม่ปรากฏคำนามเป็นกรรม

ภาคแสดงดังกล่าวในทั้งสองภาษา มีส่วนประกอบ และลักษณะการปรากฏดังนี้

ภาษาจีน

คำวิเศษณ์ คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา]

คำบุพบท + คำนาม คำวิเศษณ์ [คำกริยา]

คำกริยาขยาย คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา]

คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา] คำกริยาขยาย

คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์ [คำกริยา]

คำคุณศัพท์ คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา]

คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา] คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

คำคุณศัพท์ [คำกริยา] คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ภาษาไทย

คำวิเศษณ์ [คำกริยา] คำบุพบท + คำนาม

[คำกริยา] คำวิเศษณ์ คำบุพบท + คำนาม

[คำกริยา] คำบุพบท + คำนาม คำวิเศษณ์

คำกริยาขยาย [คำกริยา] คำบุพบท + คำนาม

[คำกริยา] คำกริยาขยาย คำบุพบท + คำนาม

[คำกริยา] คำบุพบท + คำนาม คำกริยาขยาย

[คำกริยา] คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์

[คำกริยา] คำคุณศัพท์ คำบุพบท + คำนาม

[คำกริยา] คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

[คำกริยา] คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำบุพบท + คำนาม

จะเห็นได้ว่า คำขยายคำกริยา 2 ชนิดในภาษาจีน ส่วนใหญ่มี
ตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา มี คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม และคำกริยาขยาย

บางคำมีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา

คำขยายคำกริยา 2 ชนิดในภาษาไทย คำวิเศษณ์บางคำ และคำกริยาขยายบางคำ มีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา นอกจากนี้ มีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยาหมด

6.4.3 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา และคำขยายคำกริยา 3 ชนิด โดยไม่ปรากฏคำนามเป็นกรรม

ภาคแสดงทั้งกล่าวในทั้งสองภาษา มีส่วนประกอบ และลักษณะการปรากฏดังนี้

ภาษาจีน

คำวิเศษณ์ คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา] คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

คำบุพบท + คำนาม คำวิเศษณ์ [คำกริยา] คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

คำกริยาขยาย คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา] คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา] คำกริยาขยาย คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์ [คำกริยา] คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

คำบุพบท + คำนาม คำเลียนเสียง [คำกริยา] คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ภาษาไทย

คำวิเศษณ์ [คำกริยา] คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

- [คำกริยา] คำวิเศษณ์ คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน +
คำลักษณนาม
- คำกริยาขยาย [คำกริยา] คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน
+ คำลักษณนาม
- [คำกริยา] คำบุพบท + คำนาม คำกริยาขยาย คำบอกจำนวน
+ คำลักษณนาม
- [คำกริยา] คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน +
คำลักษณนาม
- [คำกริยา] คำคุณศัพท์ คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน +
คำลักษณนาม
- [คำกริยา] คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
คำบุพบท + คำนาม
- [คำกริยา] คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
คำคุณศัพท์
- [คำกริยา] คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำคุณศัพท์
คำบุพบท + คำนาม
- [คำกริยา] คำคุณศัพท์ คำเลียนเสียง คำบอกจำนวน +
คำลักษณนาม

จะเห็นว่า คำขยายคำกริยา 3 ชนิดในภาษาจีน มี คำบอกจำนวน
+ คำลักษณนาม และคำกริยาขยายมีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา นอกนั้น มีตำแหน่ง
อยู่หน้าคำกริยา

คำขยายคำกริยา 3 ชนิดในภาษาไทย ส่วนใหญ่มีตำแหน่งอยู่หลัง
คำกริยา มีคำวิเศษณ์ และคำกริยาขยายอยู่หน้าคำกริยา

6.4.4 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่เป็นกรรม
และคำขยายคำกริยา 1 ชนิด

ภาคแสดงคั้งกล่าวในทั้งสองภาษา มีส่วนประกอบ และ
ลักษณะการปรากฏคั้งนี้

ภาษาจีน

คำวิเศษณ์ [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]

คำกริยาขยาย [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]

[คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำกริยาขยาย

คำคุณศัพท์ [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]

คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]

[คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]

ภาษาไทย

คำวิเศษณ์ [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]

[คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำวิเศษณ์

คำกริยาขยาย [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]

[คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำกริยาขยาย

[คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำคุณศัพท์

[คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

[คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำบุพบท + คำนาม

จะเห็นได้ว่า คำขยายคำกริยาในภาษาจีน ส่วนใหญ่มีตำแหน่งอยู่
หน้าคำกริยา ยกเว้นคำกริยาขยาย และคำบอกจำนวน + คำลักษณนาม บางคำ

มีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา แต่คำ 2 ชนิดนี้ บางคำก็มีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา

คำขยายคำกริยาในภาษาไทย ส่วนใหญ่มีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา ยกเว้นคำวิเศษณ์ คำกริยาขยายบางคำมีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา แต่คำ 2 ชนิดนี้ บางคำก็มีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา

6.4.5 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำกริยา 2 ชนิด

ภาษาจีน

คำวิเศษณ์ คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]

คำบุพบท + คำนาม คำวิเศษณ์ [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]

คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์ [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]

คำคุณศัพท์ คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]

คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา] คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

[คำนามที่เป็นกรรม]

คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา]

[คำนามที่เป็นกรรม]

คำคุณศัพท์ [คำกริยา] คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

[คำนามที่เป็นกรรม]

คำกริยาขยาย คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]

คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา] คำกริยาขยาย [คำนามที่เป็นกรรม]

คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำกริยาขยาย

ภาษาไทย

คำวิเศษณ์ [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำบุพบท + คำนาม

[คำกริยา]	[คำนามที่เป็นกรรม]	คำวิเศษณ์	คำบุพบท + คำนาม
[คำกริยา]	[คำนามที่เป็นกรรม]	คำบุพบท + คำนาม	คำวิเศษณ์
[คำกริยา]	[คำนามที่เป็นกรรม]	คำบุพบท + คำนาม	คำคุณศัพท์
[คำกริยา]	[คำนามที่เป็นกรรม]	คำคุณศัพท์	คำบุพบท + คำนาม
[คำกริยา]	[คำนามที่เป็นกรรม]	คำบุพบท + คำนาม	

คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

[คำกริยา]	[คำนามที่เป็นกรรม]	คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
-----------	--------------------	-------------------------

คำบุพบท + คำนาม

[คำกริยา]	[คำนามที่เป็นกรรม]	คำคุณศัพท์	คำบอกจำนวน +
-----------	--------------------	------------	--------------

คำลักษณนาม

[คำกริยา]	[คำนามที่เป็นกรรม]	คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
-----------	--------------------	-------------------------

คำคุณศัพท์

คำกริยาขยาย	[คำกริยา]	[คำนามที่เป็นกรรม]	คำบุพบท + คำนาม
[คำกริยา]	[คำนามที่เป็นกรรม]	คำกริยาขยาย	คำบุพบท + คำนาม
[คำกริยา]	[คำนามที่เป็นกรรม]	คำบุพบท + คำนาม	คำกริยาขยาย
[คำกริยา]	[คำนามที่เป็นกรรม]	คำคุณศัพท์	คำเลียนเสียง

จะเห็นได้ว่า คำขยายคำกริยา 2 ชนิดในภาษาจีน ส่วนใหญ่มีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา ยกเว้นคำบอกจำนวน + คำลักษณนาม และคำกริยาขยายบางคำมีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา และคำ 2 ชนิดนี้ บางคำก็มีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยาคด้วย

คำขยายคำกริยา 2 ชนิดในภาษาไทย ส่วนใหญ่มีตำแหน่งอยู่หลังคำนามที่เป็นกรรม ยกเว้นคำวิเศษณ์ และคำกริยาขยาย บางคำมีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา และคำ 2 ชนิดนี้ บางคำก็มีตำแหน่งอยู่หลังคำนามที่เป็นกรรมด้วย

6.4.6 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำกริยา 3 ชนิด

ภาคแสดงคังกล่าวในทั้งสองภาษา มีส่วนประกอบ
และลักษณะการปรากฏดังนี้

ภาษาจีน

คำวิเศษณ์ คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา] คำบอกจำนวน+
คำลักษณนาม [คำนามที่เป็นกรรม]

คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์ [คำกริยา] คำบอกจำนวน+
คำลักษณนาม [คำนามที่เป็นกรรม]

คำคุณศัพท์ คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา] คำบอกจำนวน+
คำลักษณนาม [คำนามที่เป็นกรรม]

คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำคุณศัพท์
[คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]

คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์
[คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]

คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำคุณศัพท์ คำบุพบท + คำนาม
[คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]

ภาษาไทย

คำวิเศษณ์ [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำบุพบท + คำนาม
คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

[คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์
คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

[คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำคุณศัพท์ คำบุพบท + คำนาม
คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

[คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน
+ คำลักษณนาม คำคุณศัพท์

[คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน +
 คำลักษณนาม คำบุพบท + คำนาม
 [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำบุพบท + คำนาม คำกริยาขยาย
 คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

จะเห็นได้ว่า คำขยายคำกริยา 3 ชนิดในภาษาจีน ส่วนใหญ่มี
 ตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา ยกเว้นคำบอกจำนวน + คำลักษณนาม บางคำมีตำแหน่ง
 อยู่หลังคำกริยา

คำขยายคำกริยา 3 ชนิดในภาษาไทย ส่วนใหญ่มีตำแหน่งอยู่หลัง
 คำนามที่เป็นกรรม ยกเว้นคำวิเศษณ์ บางคำมีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา

6.4.7 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่เป็นกรรม
 และคำขยายคำนาม 1 ชนิด

คำที่ใช้ขยายคำนามในทั้งสองภาษามีเหมือนกัน 4 ชนิด
 ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม และคำคุณศัพท์
 นอกจากนี้ ในภาษาไทยมีคำบุพบท + คำนิยมวิเศษณ์ ใช้ขยายคำนามได้อีกด้วย

คำที่ใช้ขยายคำนามในภาษาจีน มีตำแหน่งอยู่หน้าคำนาม
 ที่เป็นกรรม แต่ในภาษาไทยคำที่ใช้ขยายคำนาม มีตำแหน่งอยู่หลังคำนามที่เป็น
 กรรม

6.4.8 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่เป็นกรรม
 และคำขยายคำนาม 2 ชนิด

ภาคแสดงดังกล่าวในทั้งสองภาษา มีส่วนประกอบ
 และลักษณะการปรากฏดังนี้

ภาษาจีน

[คำกริยา] คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำคุณศัพท์
 [คำนามที่เป็นกรรม]

[คำกริยา]	คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม	คำบุพบท + คำนาม
[คำนามที่เป็นกรรม]		
[คำกริยา]	คำนาม	คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
[คำนามที่เป็นกรรม]		
[คำกริยา]	คำสรรพนาม	คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
[คำนามที่เป็นกรรม]		

ภาษาไทย

[คำกริยา]	[คำนามที่เป็นกรรม]	คำคุณศัพท์	คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
[คำกริยา]	[คำนามที่เป็นกรรม]	คำบุพบท + คำนาม	คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
[คำกริยา]	[คำนามที่เป็นกรรม]	คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม	คำบุพบท + คำนาม
[คำกริยา]	[คำนามที่เป็นกรรม]	คำบุพบท + คำสรรพนาม	คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
[คำกริยา]	[คำนามที่เป็นกรรม]	คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม	คำบุพบท + คำนาม
[คำกริยา]	[คำนามที่เป็นกรรม]	คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม	คำนิยมวิเศษณ์

จะเห็นได้ว่า คำขยายคำนามที่เป็นกรรมในภาษาจีน มีตำแหน่งอยู่หน้าคำนามที่เป็นกรรม แต่ในภาษาไทย มีตำแหน่งอยู่หลังคำนามที่เป็นกรรม

6.4.9 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำนาม 3 ชนิด

ภาคแสดงคั้งกล่าวในทั้งสองภาษา มีส่วนประกอบ
และลักษณะการปรากฏดังนี้

ภาษาจีน

[คำกริยา]	คำบอกจำนวน + คำลักษณะนาม	คำคุณศัพท์	คำนาม
[คำนามที่เป็นกรรม]			
[คำกริยา]	คำนาม	คำบอกจำนวน + คำลักษณะนาม	คำคุณศัพท์
[คำนามที่เป็นกรรม]			
[คำกริยา]	คำสรรพนาม	คำบอกจำนวน + คำลักษณะนาม	
คำคุณศัพท์	[คำนามที่เป็นกรรม]		
[คำกริยา]	คำนาม	คำสรรพนาม	คำบอกจำนวน + คำลักษณะนาม
[คำนามที่เป็นกรรม]			

ภาษาไทย

[คำกริยา]	[คำนามที่เป็นกรรม]	คำนาม	คำคุณศัพท์
คำบอกจำนวน + คำลักษณะนาม			
[คำกริยา]	[คำนามที่เป็นกรรม]	คำคุณศัพท์	คำบุพบท + คำนาม
คำบอกจำนวน + คำลักษณะนาม			
[คำกริยา]	[คำนามที่เป็นกรรม]	คำคุณศัพท์	คำบุพบท + คำสรรพนาม
คำบอกจำนวน + คำลักษณะนาม			
[คำกริยา]	[คำนามที่เป็นกรรม]	คำนาม	คำบอกจำนวน +
คำลักษณะนาม	คำนิยมวิเศษณ์		

จะเห็นได้ว่า คำขยายคำนามที่เป็นกรรมในภาษาจีน มีตำแหน่งอยู่
หน้าคำนามที่เป็นกรรม แต่ในภาษาไทยมีตำแหน่งอยู่หลังคำนามที่เป็นกรรม

สรุปว่า คำขยายคำนามที่เป็นกรรมไม่ว่าจะเป็น 1 ชนิด 2 ชนิด หรือ 3 ชนิด ในภาษาจีนมีตำแหน่งอยู่หน้าคำนามที่เป็นกรรม แต่ในภาษาไทย มีตำแหน่งอยู่หลังคำนามที่เป็นกรรม

6.4.10 ภาคแสดงที่มีคำกริยากับคำที่ขยายคำกริยา คำนามที่เป็นกรรมกับคำที่ขยายคำนามที่เป็นกรรมปรากฏร่วมกัน

ภาคแสดงดังกล่าวในทั้งสองภาษา มีลักษณะการปรากฏ

ดังนี้

ภาษาจีน		
คำขยายคำกริยา	คำกริยา	คำขยายคำนามที่เป็นกรรม
คำนามที่เป็นกรรม		
คำขยายคำกริยา	คำกริยา	คำขยายคำกริยาเฉพาะที่เป็น
คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม	หรือ คำกริยา	คำขยายคำนามที่เป็นกรรม
คำนามที่เป็นกรรม		
คำขยายคำกริยา	คำกริยา	คำขยายคำนามที่เป็นกรรม
คำนามที่เป็นกรรม	คำขยายคำกริยาเฉพาะที่เป็นคำกริยา	
ภาษาไทย		
คำขยายคำกริยา	คำกริยา	คำนามที่เป็นกรรม
คำขยายคำนามที่เป็นกรรม	คำขยายคำกริยา	
คำขยายคำกริยา	คำกริยา	คำนามที่เป็นกรรม
คำขยายคำนามที่เป็นกรรม	คำขยายคำกริยา	คำขยายคำนามเฉพาะที่เป็น
คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม		

จะเห็นได้ว่า ในภาษาจีนคำที่ใช้ขยายคำกริยา มีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยาเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นแต่คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม หรือ คำกริยาขยายอยู่หลังคำกริยา และคำกริยาขยายบางคำอาจอยู่หลังคำนามที่เป็นกรรม

ส่วนคำที่ใช้ขยายคำนามที่เป็นกรรม มีตำแหน่งอยู่หน้าคำนามที่เป็นกรรม

ในภาษาไทยคำที่ใช้ขยายคำกริยา มีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา หรือ อยู่หลังคำขยายคำนามที่เป็นกรรม ส่วนคำที่ใช้ขยายคำนามที่เป็นกรรม ส่วนใหญ่ มีตำแหน่งอยู่หลังคำนามที่เป็นกรรม และต้องอยู่ติดกับคำนามที่เป็นกรรม ยกเว้น แต่คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม เท่านั้น ที่อาจอยู่ห่างออกไปมีคำขยายคำกริยา คั่นได้

ข้อเสนอแนะ

ภาคแสดงเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของประโยค ยังมีเรื่องที่สมควรจะ ศึกษาต่อไปอีกมาก ในที่นี้ ผู้วิจัยจะเสนอแนะเฉพาะการศึกษาเปรียบเทียบระหว่าง ภาคแสดงของภาษาจีนกับภาษาไทยเท่านั้น

1. ในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเปรียบเทียบภาคแสดงที่มี คำขยายคำกริยา และคำขยายคำนามที่เป็นกรรมไม่เกิน 3 ชนิด น่าจะได้มีการ ศึกษาว่า ภาคแสดงในภาษาจีนและภาษาไทย มีคำขยายคำกริยา และคำขยาย คำนามที่เป็นกรรมไต่อย่างมากที่สุดกี่ชนิด
2. ในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยยังมิได้ศึกษาภาคแสดงที่มีคำชนิดเดียวกัน เป็นคำขยายคำกริยา หรือ เป็นคำขยายคำนามที่เป็นกรรม แต่ผู้วิจัยได้สังเกตว่า ในบางประโยคอาจมีคำชนิดเดียวกันเป็นคำขยายไต่มากกว่า 1 คำ เช่น คำวิเศษณ์ 2 คำขยายคำกริยา คำคุณศัพท์ 2 คำขยายคำนาม จึงน่าจะมีการศึกษาเปรียบเทียบภาคแสดงในภาษาจีนและภาษาไทย ในแง่ที่ว่าคำแต่ละชนิดใช้เป็นคำขยายใน ภาคแสดงได้มากน้อยเพียงไร และตำแหน่งของคำเป็นอย่างไร สลับที่กันได้หรือไม่
3. ในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาคำคุณศัพท์ขยายคำกริยา ซึ่ง ในภาษาจีนคำคุณศัพท์บางคำจะต้องมีคำ 地 de ตามหลัง บางคำจะมีคำ 地 de ตามหลังหรือไม่ก็ได้ และบางคำจะไม่มีคำ 地 de ตามหลัง ในภาษาไทย คำคุณศัพท์ขยายคำกริยาบางคำต้องมีคำ "อย่าง" นำหน้า บางคำจะมีคำ อย่าง นำหน้าหรือไม่ก็ได้ และบางคำจะไม่มีคำ "อย่าง" นำหน้า ลักษณะการปรากฏ

ของคำ 地 de และคำ "อย่าง" ในทั้งสองภาษามีทั้งเหมือน คล้าย และต่างกัน จึงควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการใช้คำ 地 de และคำ "อย่าง" ให้ละเอียดยิ่งขึ้น

4. ในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเปรียบเทียบเฉพาะภาคแสดงของประโยคความเดียวเท่านั้น ควรจะได้มีการศึกษาเปรียบเทียบภาคแสดงในประโยคความรวม และภาคแสดงในประโยคความซ้อนต่อไป

5. ในการศึกษาเปรียบเทียบภาคแสดงประโยคความเดียวของภาษาจีนกับภาษาไทย ผู้วิจัยได้พบปัญหาใหญ่อยู่ปัญหาหนึ่ง คือ เรื่องชนิดของคำ การแบ่งชนิดของคำเป็นเรื่องขั้นพื้นฐานในการศึกษาไวยากรณ์ เมื่อเราต้องการเปรียบเทียบเรื่องไวยากรณ์ เราควรมีความเข้าใจเรื่องชนิดของคำให้ตรงกัน หรือ ใกล้เคียงกัน แต่ปรากฏว่านักไวยากรณ์จีนกับนักไวยากรณ์ไทยจำแนกชนิดของคำต่างกัน เช่น คำคำหนึ่งในภาษาจีน อาจจะได้ว่าเป็นคำคุณศัพท์ แต่ในภาษาไทยอาจจะถือว่าเป็นคำวิเศษณ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักไวยากรณ์จีนกับนักไวยากรณ์ไทยมีเกณฑ์ต่างกันในการจำแนกชนิดของคำ หรือ เป็นเพราะลักษณะของคำในภาษาทั้งสองไม่เหมือนกันที่เดียวกันก็ได้ ในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเรื่องภาคแสดง มิได้ศึกษาชนิดของคำในภาษาทั้งสอง แต่ก็น่าจะมีผู้ศึกษาเปรียบเทียบเรื่องชนิดของคำในภาษาจีนและภาษาไทยโดยละเอียดต่อไป

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย